

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolæ per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Medit. III. De vera pœnitentia & conversione Sacerdotis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48834)

leo accuratæ meditationis diligenter suo tempore inungenda, & ad novum fervorem excitanda sunt.

III. Sicut director Horologij frequenter, imò quoties semel iterumque vistrat horologium, & pondera quidem attrahit, reliquas verò partes, num ritè se habeant, examinat, & si quæ violata sunt, mox reficit, aut refici curat; ita ad ordinem diurnum ritè observandum nihil perinde conducit frequens examen & recollectionum usus, per quæ, si emendatione opus habeat, studiosè inquiritur, & quod vitium deprehenditur, in suo statu conservatur, aut amplius perficitur. Præcipuè verò gemina pondera duplicis charitatis attrahuntur, id est, ad actus novo fervore eliciendos impulsionem sponuntur. Vide ergo, quomodo hæc omnia hæcenus observaveris, & observare deinceps velis.

MEDITATIO III.

pro secunda die.

DE VERA POENITENTIA ET CONVERSIONE SACERDOTIS.

Scopus.

Sincera Vitæ Emendatio.

Punctum I.

Considera I. Quàm pulchrum tibi sinceræ conversionis exemplar Deus in primo Sacerdote S. Petro reliquerit, quod te in cuius lapsu & conversione clarè cognosci potest, quod quid ad perfectam vitæ emendationem requiritur. Quorum primum est *estimatio peccati*, quæ quantò major fuerit, tantò major quoque contritio & abominatio sequetur.

Considera ergo II. Unde Petrus magnitudinem sui peccati æstimavit, scilicet ex Magistri sui bonitate, quæ illum vocavit ad Apostolatam & Principem Apostolorum ac Sacerdotum constituerat: quæ illum tam fideliter hæcenus sustinuerat, & omnium arcanarum suarum actionum secretum assumperat; quæ illum tam apertè de suo casu præmonstravit: quæ pro ipso orabat, ne deficeret fides ejus: quæ de qua ipsum respexit, & ad poenitentiam invitavit; hæc enim

omnia illis verbis: *Et conversus Dominus respexit Petrum:* mulcaret; dum ideò faciem suam ostendit Christus, ut S. Petrus quasi sic loquentem imaginaretur: Vide & aspice, Petre, quem neges? ego te ex tot millionibus hominum in societatem meam assumpsi, & tu deferis me? Ego te tam sollicitè ut discipulum instruxi, & tu Magistrum me tuum negas? ego præ omnibus alijs Apostolis exaltavi te, & tu ita operis me? ego corpus & sanguinem meum tradidi tibi, & tu Benefactorem tuum tantum non agnoscis? ego te Petram & fundamentum Ecclesiæ constitui, & tu vacillas?

Considera III. Quàm efficax sit hoc remedium ad cor etiam lapideum molliendum; juyabit in hunc finem animo revolvere historiam quæ in vitis PP. legitur de Sacerdote, qui, ut Filiam Ethnici Sacerdotis à Patre impetraret, Deum ac Cœlites abnegârat; ubi tamen ab idolo, quod Sacerdos Ethnicus consuluerat, num tradere ei Filiam deberet? responderi audivit: Noli eam dare, quia Deus ipsum nondum deseruit: tantopere hâc Dei bonitate perpensâ motus est, ut mox resipuerit, ac peccata sua per arctissimam pœnitentiam expiârît. Vide ergo, an non & tu justissimas habeas causas simili modo ad pœnitentiam te excitandi. Colloquium.

Punctum II.

Considera I. Quibus potissimùm rebus in tam gravem lapsum præcipitatus sit D. Petrus (hoc enim alterum est caput ad perfectam conversionem requisitum, *cognitio* scilicet *occasionum*, in quibus lapsus est) nempe *nimiâ de suis viribus presumptione* (quâ dixerat: *Etsi omnes scandalizati fuerint in te; ego nunquam scandalizabor:* Matth. 26.) *amoris tepiditate*, (hinc enim à longè tantum secutus eum fuerat, cum ab initio proximus semper fuerit, & esse voluerit) & *conversatione cum mulieribus ac famulis secularibus*; nam ab his inductus est non ad negationem duntaxat, sed etiam perjurium negationi superaddendum.

Considera II. An non hæc eadem capita te quoque ad lapsum multiplicem hæctenus impulerint? an non tu quoque sæpius tempore fervoris dixeris: *Etsi oportuerit me mori tecum, non te negabo?* an non de te quoque dicere jure poterit

tuerit Deus illud Apoc. 3. scio, operatus, quia neque frigidus es, neque calidus: utinam frigidus esse: aut calidus, quia tepidus es, incipiam te evomere ex ore meo? an non quoque ad vocem Ancillæ Ostiariæ aut domesticæ expugnat, eidem non ausus sis resistere, sicque Christum peccatum luxuriæ negâris? aut certe cum frigidis saculæ ad prunas temporalium voluptatum sedentibus, & se flammas inordinatæ concupiscentiæ calefacienti committis, ad iterandam negationem impulsus sis?

Confidera III. Quam proinde merito cautus esse debeat illamque S. Pauli 1. 1. Rom. 12. sententiam in mente habere: *Tu autem fide stas; noli altum sapere, sed timere;* aut ut rectè S. Bernardus dixit serm. 55. *In Veritate didici, aque efficax esse ad gratiam promerendam, retinendam, recuperandam, quam si omni tempore coram Deo inveniam non altum sapere, sed timere. Beatus homo, qui semper est pavidus. Time ergo, cum arripserit gratia: time cum abierit: time, cum denuò revertetur, hoc est semper pavidus esse.* Colloquium.

Punctum I.

Confidera I. Quæis potissimum medijs usus sit S. Petrus ad suam conversionem, nimirum *fletu amaro, & fugiens occasionem peccandi*, dum foras exivit; hæc enim duo ad perpetuam conversionem requiruntur, & sufficiunt; de quantum primo testatur S. Ambrosius l. 2. de pœn. dicens: *Dum dolemus admissa, admittenda excludimus, & fit quedam condemnatio culpa displicentia innocentia.* De altero locutus est Servator, quando Marc. 9. dixit: *si scandalizaverit te manus tua, abscinde illam &c.* quidni ergo potius alia re minus conjuncta idem dicendum erit?

Confidera III. Quænam res hæcenus potissimum occasio & radix fuerit tuorum lapsuum; nõne concupiscentia hujus vel illius rei? hanc ergo abscinde; nam, ut sapienter advertit Thom. Kemp. 1. *juvat non qualibet res adeptæ, multiplicata exterius, sed potius decisa ex corde radice, munit parum locus, si deest spiritus fervoris; nec diu stabit illa quasita forinsecus, si vacat a vero fundamento stragoribus, hoc est, nisi steteris in me, permutare te potes, sed non melior*

...iorare. Nam occasione accepta & ortâ invenies, quod
 ...ampius. Colloquium.
 Vide etiam Masenium fol. 429. de Filio Prodigio. Item
 ...solitudinem med. 3. pro 2. die.

Conclusiones.

I. Ergo age pœnitentiam, appropinquavit enim regnum
 ...; pœnitentiam autem, ut S. Augustinus 5. 7. de
 ... ait, certam non facit, nisi odium peccati & amor
 ... quando sic pœnites, ut tibi amarum sapiat in animo,
 ... ante dulce fuit in vita.

II. Ergo quàm magna deliquimus, tam granditer de-
 ...; ut hortatur S. Cyprianus Ser. de lapsis: & ut S. Au-
 ...: quantos impetus habebas ad mundum, tales ha-
 ... ad artificem mundi.

III. Ergo tene breve & consummatum verbum: Dimit-
 ... & invenies omnia, relinque cupidinem, & repe-
 ... requiem. Th. Kemp. l. 3. c. 32. Quânto celerius hoc a-
 ... tantò melius habebis: & quânto plenius & sincerius,
 ... tantò mihi plus placebis, & amplius lucraberis. l. 3. c. 37.
 Legatur etiam ex eodem libello c. 25. lib. 1.

TERTIA DIES

Postquam pœnitens anima se perfectè ad Deum conver-
 ... tere, & non præterita duntaxat peccata cum sincero do-
 ... & erubescencia detestari, sed futura etiam sollicitè præ-
 ... verere statuit, meritò de medijs ad hunc finem conducenti-
 ... cogitat, inter quæ cum præcipuum ferè sit novissimo-
 ... memoria juxta Siracidis notum testimonium: *in om-
 ... nis operibus tuis memorare novissima tua, & in æternum
 ... peccabis*: Eccl. 7. rectè post peccatorum consideratio-
 ... nem meditationes aliquot de Novissimis saltem prioribus
 ... tribus, quæ timorem incutiunt, & ad peccati fugam impel-
 ... lunt, instituuntur, nam quarti, nempe æternæ felicitatis
 ... consideratio, quia ad gaudium & spem ingeneranda tendit,
 ... rectius ad hebdomadam quartam differtur.

Tertiera: Statutum est omnibus hominibus semel mori,
 ... hæc autem judicium. Heu quale! Hebr. 9.